

"Прошката е уханието, което виолетката оставя върху петата, която я е стъпкала." /
Марк Твен /

В повечето древни митологични системи **виолетката** е обект на култово почитание като специфичен растителен символ на пролетта, обновлението в прородата, [Възкресението](#), новия живот, трепетите на човешката душа и нейният стремеж към по-високи полети. популярна е с поетичното наименование "срамежливо цвете".

В раннохристиянските представи **теменужката** е наричана "Цвете на [Светата Троица](#)", тъй като багрите на венчелистчетата ѝ обикновено са били три. В християнската иконография [лилавият цвят](#) е олицетворение на хармонията и Божествената природа, на Съвършенството и на Бог-Отец.

Според легендите, дивата теменужка се появила от сълзите, които Адам пролял по Изгубения Рай. Древните казаци считали, че белите теменужки символизират дрехата на Пресвета Богородица, нейната чистота и невинност, а виолетовите теменужки се появили от пролятата кръв на Христос в основата на [Кръста](#) по време на Разпятието. Именно за това те я възприемат като "цвете на траура и скръбта".